

# ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 10 Νοεμβρίου 1891.

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις. — 'Ο Φιλαδέλφειος ποιητικὸς ἀγών.  
— 'Ο ποιητὴς 'Ηρώνας. — Ποικίλα. — Δημοδιογραφικαὶ ἀνα-  
μνήσεις. — (Καμίλλου Φλαμαρίωνος) 'Αστρῶτα ὄνειρα (διήγημα). —  
'Η Δευτερότοκος (διήγημα).

## ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν πολιτικῶν γεγονότων τῆς ἐβδομάδος ταύτης εἶναι ἀναμφηρίστως αἱ δηλώσεις τοῦ κόμματος Καλνόκη ἐν ταῖς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπαῖς τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν καὶ ἡ περὶ τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως ἐκθεσις αὐτοῦ, ἡ ἐπισκιάσασα τοὺς λόγους, οὓς τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπὸ γυναιλάν ὁ μὲν μαρκήσιος Σαλισβουρήν ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ λόρδου δημάρχου, ὁ δὲ μαρκήσιος Ρουδίνης ἐν Μεδιολάνοις. Αἱ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς μοναρχίας διακηρύξεις, καίπερ κατατείνουσαι εἰς τὸ διασκεδάσαι τὴν ἐκ τῶν λόγων τοῦ αὐτοκράτορος αὐτοῦ κατὰ τὴν δεξιῶσιν τῶν προεδρείων τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν ἐμποιθηῖσαν ἐντύπωσιν, οὐχ ἥττον ἀποτελοῦσιν οὐ μικρὰν ἀντίφασιν πρὸς τὰς δηλώσεις τῶν δύο, εἰρημένων πρωθυπουργῶν, ὧν ὁ πρῶτος ἐπειράθη νὰ καθισχυράσῃ τὴν κοινὴν ἐν Εὐρώπῃ γνώμην, ἅτε εἰπὼν ὅτι οὐδὲν νέφος ἐπιφαίνεται ἐν τῷ πολιτικῷ ὀρίζοντι, ὁ δὲ δεῦτερος ἔγνω νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἑαυτοῦ πολιτικὴν καὶ νὰ διαψεύσῃ τοὺς διαδόντας ὅτι ἡ ἐν Εὐρώπῃ κατάστασις ἐν ἀκροσφαλεῖ διατελεῖ σημείῳ. Τούναντίον ἐν ταῖς διακηρύξεσι τοῦ κόμματος Καλνόκη ἐνυπολανθάνει ἀνυσυχία τις, ἀρκούντως σαφῶς ὑποδεικνυομένη ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς περαιτέρω συντάξεως τῆς χώρας ὑπὸ στρατιωτικὴν ἐποψιν καὶ ἐν τῇ καθισχυράσει τῶν φρονούντων ὅτι τὰ τῆς μοναρχίας ἔχουσιν οὐχὶ τοσοῦτον καλῶς ἐν σχέσει πρὸς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν καὶ πρὸς τὰς προσσηρημένας αὐτῇ ἐπαρχίας, δυνάμει τοῦ συμβολαίου τοῦ βερολινείου συνεδρίου. Καὶ ὄντως ἡ ἐν Μόνζα παρουσία τοῦ ρώσου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ αἱ συνεχεῖς αὐτοῦ συνδιαλέξεις μετὰ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτοῦ κ. Ρουδίνη πολλὴν τὴν δυσπιστίαν καὶ τοὺς ἐνδοιασμοὺς προὔκαλεσαν ἐν ταῖς πρωτευού-

σαις τῆς ἀψβουργικῆς μοναρχίας, καὶ τοὺς ἄκρους θιασώτας τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου ἐπτόνησε μὴ ὁ κ. Γίεργς ἐβολιδосκόπησε τὰς ιδέας τῶν ἐν Ρώμῃ καὶ ἐπειράθη νὰ πείσῃ τοὺς συμβούλους τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ὅπως, ἀποσπώμενοι τῆς συμμαχίας τῶν τῆς μέσης Εὐρώπης αὐτοκρατοριῶν, προσέλθωσι τῷ γαλλορωσικῷ συνδέσμῳ. Πολλοὶ τῶν κυριωτέρων βουλευτῶν ἐπληρώθησαν ἐπὶ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ διασαφήσεις περὶ τῆς τροπῆς τῆς δυναμένης νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως εἰς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν. Ὁ κόμης Καλνόκης μετὰ πολλῆς τῆς τέχνης καὶ τῆς δεξιότητος ἐπειράθη νὰ καθισχυράσῃ τοὺς δειλήμονας καὶ νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι ἡ Ἰταλία παραμένει στενῶς προσκεκολλημένη τῷ τριπλῷ συνδέσμῳ καὶ ὅτι ἡ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ παρουσία τοῦ ρώσου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ μικρὸν ἠλλοίωσε τὰς σχέσεις τῶν συμμάχων δυνάμεων, διατελουσῶν στενῶς, ὡς καὶ μέχρι τοῦ νῦν, συνδεδεμένων καὶ ἐργαζομένων ὑπὲρ τῆς περιφρουρήσεως τῆς γενικῆς εἰρήνης ἀπὸ πάσης διαταράξεως. Ἀλλ' αἱ δηλώσεις τοῦ κόμματος δὲν ἐπείσαν τοὺς ἐπερωτῶντας, παρὰ τὰ γραφόμενα τῶν ὀργάνων τοῦ κόμματος, ἅπερ, τὸ σύνθημα ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου λαμβάνοντα, ἀγωνίζονται νὰ ἐξάρωσι τὸ εἰρηρικὸν πνεῦμα τῶν λόγων τοῦ ὑπουργοῦ καὶ νὰ τεκμηριώσωσιν ὅτι οὐδέποτε ἐν ταῖς ἀντιπροσωπειαῖς ἠκούσθη ἐκφραστικώτερος ἅμα καὶ πειστικώτερος λόγος, πείθων καὶ αὐτοὺς τοὺς μᾶλλον δυσπίστους· ἀτυχῆς ὅμως φαίνεται ὁ ὑπουργός, καὶ ἴσως, ἄφ' οὗ χρόνου ἀνέλαβε τὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τῆς δυναδικῆς μοναρχίας, ἥτοι ἀπὸ δεκαετίας, σπανίως εἰς τοιαύτην δεινὴν περιῆλθε θέσιν· οἱ ἐπερωτήσαντες βουλευταὶ δὲν ἐπέισθησαν ἐκ τῶν δηλώσεων αὐτοῦ καὶ ὡς ἰσχυρὸν ἐπιχείρημα προσήγαγον τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπιγεγόμενα, ὧν οὐ τὴν τελευταίαν κατέχουσι θέσιν τὰ ἐν Κρονστάνδῃ καὶ ἡ μετὰ τρίτης δυνάμεως συνεννόησις τῆς Ρωσσίας ἐν σχέσει πρὸς ζητήματα ναυτιλίας· ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ μικρὸν εὐηρεστήθησαν ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῦ κόμματος, καὶ ἔνια τῶν φιλελευθέρων τοῦ ρωμαϊκοῦ τύπου ὀργάνων προέβησαν ἄχρηστον τοῦ καταγγεῖλαι τὴν συμμαχίαν τῆς Αὐστρίας ὡς ἐξωθούσαν τὸ νεαρὸν βασίλειον πρὸς τὴν Μεσόγειον καὶ ἐπομένως πρὸς σύγκρουσιν μετὰ τῆς ὁμόρου δημοκρατίας τῆς Γαλλίας, καίτοι τὸ τῆς Ἰταλίας συμφέρον ἐγκτεται ἐν τῇ Ἀδριατικῇ μᾶλλον ἢ ἐν τῇ εἰρημένῃ θαλάσσῃ. Ἐτι δὲ ἀξιοσημείωτοι εἶναι οἱ λόγοι

τοῦ κόμπτος ἐν τῷ περὶ Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης ζητήματι, ὅπου ὁ ὑπουργὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐκεῖ δυσάρεστον κατάστασιν καὶ νὰ ἐκφράσῃ μετάνοιαν οὕτως εἰπεῖν ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ μοναρχία προσεχώρησεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ βερολινείου συνεδρίου, ἀναθέντος ἐκείνῃ τὴν ἀπορῦθμιν τῶν εἰρημίων ἐπαρχιῶν. Σημαντικὰ δὲ ὡς εἶναι αἱ δηλώσεις τοῦ κόμπτος περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν ἐξοπλισμῶν, οὓς ὅμως ἐχαρακτήρισεν ὡς δεινὸν σημεῖον τῶν πραγμάτων καταστάσεως καὶ ὡς διευκολύνον ἐκρηξίν τοῦ πολέμου. Ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ὁ κ. Γίερς ἀλλοκότης περιῆλθεν εἰς ἀντίφασιν, διότι ὅτε πέρυσιν ὁ αὐτὸς εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῆς τῆς οὐγγρικής ἀντιπροσωπείας κ. Φάλκ ἐπηρώτησε τὸν ὑπουργὸν περὶ τῶν διεξαγομένων ἐξοπλισμῶν καὶ περὶ τῶν ἐκ τούτων ἀπορροέντων κινδύνων κατὰ τῆς εἰρήνης, ὁ κόμπς, μιμούμενος τὸν ἄγγλον πρωθυπουργὸν καὶ ὑπουργὸν συνάμα τῶν ἐξωτερικῶν, εἶπεν ὅτι οἱ ἐξοπλισμοὶ παρέχουσι τὸ ἀσφαλέςτατον τῆς εἰρήνης ἐγγύησον. Ἡ ἀντιφατικὴ αὕτη δὴλωσις οὐχ ἥττον ἔχει τὸν σκοπὸν αὐτῆς. Ἡ πίστωσις τῶν 5,000,000 φλωρινίων ἀποδοκιμάζεται ἐν πολλοῖς κύκλοις τῆς μοναρχίας ἀπητεῖτο λοιπὸν νὰ παρασταθῇ ὅτι ἡ Εὐρώπη σύμπασα ἐξοπλίζεται καὶ ὅτι, τῶν ἐξοπλισμῶν τούτων συνεπαγόντων τὴν διατάραξιν τῆς εἰρήνης, ἀνάγκη ἐπέιγουσα ἐπιβάλλεται τῇ μοναρχίᾳ νὰ μὴ καθυστερήσῃ ἐν τῇ στρατιωτικῇ συντάξει, ὅπως μὴ τὰς συνεπειὰς ὑποστῇ τῆς καθυστερήσεως ταύτης ἐν περιπτώσει διακυβεύσεως τῆς γενικῆς εἰρήνης.

Ἄλλοτερον σπουδαῖον γεγονὸς εἶναι αἱ ἐν Βιέννῃ διαδοθεῖσαι φήμει περὶ τρομακτικῶν δῆθεν τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ δηλώσεων ἐν συνδιαλέξει μετὰ τοῦ πολωνοῦ ἡγέτου κ. Γιαδόρσκη, αἵτινες ἐπὶνεγκον ἀναστάσεων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῆς αὐστριακῆς πρωτεύουσας καὶ προῦκάλεσαν οὐ μόνον ἐπανειλημμένας ἐπερωτήσεις ἐν τῇ αὐστριακῇ βουλῇ, ἀλλὰ καὶ αὐστηρὰ ἀστυνομικὰ μέτρα πρὸς ἀνακάλυψιν μὲν τῶν χαλκευσάντων τὰς ψευδεῖς ταύτας εἰδήσεις, πρὸς ἐξέτασιν δὲ τῶν βιβλίων τῶν διαφόρων τραπεζιτικῶν οἰκῶν. Ἡ ἐν Βιέννῃ ταραχὴ εἶναι παρεμφερὴς πρὸς τὴν ἐν Βερολίνῳ, ὅπου ἡ κρίσις δεινοῦται καὶ πολλῶν πιστωτικῶν καταστημάτων οἱ διευθυνταί, βλέποντες ἀνωρυγμένον τὸ βάραθρον, προαιροῦνται τὴν αὐτοκτονίαν ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῶν συνεπειῶν τῆς πλημμελοῦς καὶ ἐγκληματικῆς διαγωγῆς τοῦ σφετερίζεσθαι τὸ προῖον τοῦ ξένου ἰδρώτος πρὸς κόρεσιν ἀθεμίτων ἡδονῶν ἢ πρὸς ἐπίδειξιν ἀνυπάρκτου αὐτοῖς πλούτου.

Οὐχὶ ἀσήμαντος ὅμως εἶναι ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐποψίν καὶ αἱ διαμοιρόμεναι γαλλορωσικαὶ συμπάθειαι καὶ ἐνδείξεις φιλίας, αἵτινες τὰ μέγιστα ἐπεσπάσαντο τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ σφόδρα ἀνησύχησαν αὐτήν. Ἀφ' ἑνὸς μὲν διαδίδεται ὅτι ὁ ρώσος διάδοχος μεταβαίνει κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσάν, ὅπου θερμοτάτης θὰ τύχῃ δεξιώσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ὁ ρώσος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπέρχεται εἰς Παρισίους ἐπὶ πολιτικῷ σκοπῷ. Ἀμφότερα ταῦτα τὰ ἀγγέλματα συνετάραξαν τὸ ἐν Βερολίνῳ δημόσιον, καὶ οἱ τὰ πρῶτα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φέροντες ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς διπλωματικῆς τέχνης καὶ δεξιότητος πᾶν καταβάλλουσι σθένος ὅπως μεταίωσιν τὸ σχέδιον τῆς εἰς Παρισίους μεταβάσεως τοῦ κ. Γίερς, καίπερ προτιθεμένου ν' ἀναλάβῃ τὴν περιοδείαν οὐχὶ χάριν πολιτικῶν σκοπῶν, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ λόγους οἰκογενειακοῦς, καθὰ ἐκ ρωσικῶν βεβαιούται

πηγῶν, καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν ἐπὶ τούτῳ λαβόντος ἐντολὴν παρὰ τοῦ τσάρου, ὅστις ἀπλῶς καὶ μόνον συνήνεσεν εἰς τοιοῦτον σχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ αὐτοῦ, ὡς ἔπραξε καὶ κατὰ τὴν εἰς Μόνζαν μετάβασιν αὐτοῦ. Πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν ἐν Βερολίνῳ ιδέας σχετίζονται στενῶς ἢ τε εἰς Βινσβάδεν παρὰ τῷ κ. Γίερς σχεδιαζομένη μετάβασις τοῦ κόμπτος Σουβαλώφ, φημιζομένου ἐπὶ φιλογερμανικοῖς μᾶλλον αἰσθήμασι, καὶ αἱ διαθρολούμεναι παρὰ τῷ ἐν Λειβαδία διατρίβοντι Τσάρῳ ἐνέργειαι γερμανοφίλων τινῶν αὐλικῶν, ἀγωνιζομένων νὰ μεταπείσωσι τὴν Α. Μ. ἀπὸ τῆς γαλλικῆς συμμαχίας καὶ νὰ ὑποδείξωσιν αὐτῷ ὅτι ἥκιστα λυσίτελής τῇ μεγάλῃ τοῦ Βορρᾶ αὐτοκρατορία τυγχάνει ἡ μετὰ τῆς εἰρημμένης δυνάμεως σύμπραξις, οὐ μόνον ἕνεκα τοῦ ἀσταθοῦς τῶν ἐν αὐτῇ κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τοῦ πνεύματος τοῦ λαοῦ, ἀναζητούντος ἐν τῇ ρωσικῇ φιλίᾳ ἀπλοῦν μέσον ἀντεκδικήσεως καὶ κορέσεως τοῦ κατὰ τῆς Γερμανίας πάθους. Ἐν πάσαις ταύταις ταῖς ἐνεργείαις τῶν ἐν Βερολίνῳ διαβλέπεται ἡ ἀρχαία πολιτικὴ τοῦ Βίσμαρκ, ὅστις, ἅμα τῷ θανάτῳ Ἀλεξάνδρου τοῦ Β καὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ νῦν αὐτοκράτορος, ἔνα καὶ μόνον ἐπεδίωξε σκοπὸν τὴν κατάδειξιν τοῦ κινδύνου τῆς γαλλορωσικῆς συμπράξεως. Οὐδέποτε ὁ πρῶτον ἀρχιγραμματεὺς ἀπήγγειλε πολιτικὸν λόγον, ἐν τῷ ὁποίῳ δὲν ἀπεικόνισε διὰ ζωφερῶν χρωμάτων τοὺς ἐκ τοιοῦτου πολιτικοῦ γεγονότος ἀπορροέντας κινδύνους ἐναντίον τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ δὲν ὑπέδειξεν ὅτι πᾶσαν καταβάλλει μέριμναν πρὸς παρακώλυσιν τοιαύτης συμπράξεως, τὰ μέγιστα βαρυνούσης ἐπὶ τῆς ὅλης ἐν γένει εὐρωπαϊκῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως καὶ ἀποτρεπούσης τὰ σχέδια τῆς γερμανικῆς διπλωματίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν καθιέρωσιν τῆς ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς Δύσεως ἐπιρροῆς τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χοχεντσόλερν. Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ κατενόησε τὸ σφάλμα αὐτοῦ βραδέως πως καὶ πικρῶς μεταμεληθεὶς ἐπὶ τῷ ἐν τῷ βερολινεῖῳ συνεδρίῳ πολιτικῷ αὐτοῦ σφάλματι, ὅπερ συνίστατο εἰς τὸ καταπολεμῆσαι τὰς ρωσικὰς θεωρίας καὶ εἰς τὸ περιαγαγεῖν τὴν Ρωσίαν ἀπὸ ἐνάγοντος εἰς τὴν θέσιν ἐναγομένου, ἥκιστα ἔκτοτε τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ ἀνέστειλε πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ σφάλματός τούτου· μάταιοι ὅμως οἱ ἀγῶνες αὐτοῦ ἀπέβησαν καὶ ἡ διανοιχθεῖσα ἄβυσσος μετὰξὺ Ρωσίας καὶ Γερμανίας μικρὸν ἴσως ἀναπληρωθήσεται καὶ διὰ τῶν νῦν καταβαλλομένων προσπαθειῶν πρὸς ἀποτυχίαν τῶν σχεδίων, ἅπερ εἰς τὴν ρωσικὴν ἀποδίδονται διπλωματίαν.

Ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῶν ἐκασταχοῦ τῆς Δύσεως ἐξελισσομένων ἐσωτερικῶν ζητημάτων τὴν πρώτην κατέχουσι θέσιν τὰ ἐν Γαλλίᾳ, ἅπερ, ἀποβαλόντα τὸν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐπίφοβον χαρακτῆρα ἐπὶ τῇ πολιτικῇ τῶν ριζοσπαστῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ κυριωτέρου αὐτῶν ἡγέτου κ. Κλεμανσώ, εἰσῆλθον κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα εἰς ὀμαλωτέραν φάσιν καὶ ἀρκοῦντως διασκεδάζουσι τοὺς συλληφθέντας φόβους μὴ δεινωθῶσι τὰ ἐν Γαλλίᾳ ἐσωτερικὰ καὶ τραπῶσι τὴν εὐάρεστον τοῖς πολέμοις τῆς δυνάμεως ταύτης τροπὴν. Βεβαίως ἡ ἐκλογὴ τοῦ σοσιαλιστοῦ Λαβάργ ἐν Αἰλλῇ, ἡ προκύψασα ἐκ στενοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἑχθρικῶς τῇ κυβερνήσει ἔχόντων στοιχείων καὶ ἡ ἐλαχίστην περιποιούσα τιμὴν τοῖς ἐκλογεῦσι συνεπεία τῶν ἐκκεντρικῶν αὐτοῦ ιδεῶν καὶ τῶν ἐν Φουρμὶ πρὸ τινος χρόνου ἐπαναστατικῶν σχεδῶν δημογυριῶν, ὧν ἕνεκα καὶ εἰς τὴν φυλακὴν ἐρράφθη, ἐξασθενεῖ λίαν τὰς συλληφθείσας ἀγαθὰς ἐλπίδας· ἀλλὰ λαμβανομένων ὑπ' ὅψιν τῶν ἐπανειλημμένων νικῶν τοῦ

ὑπουργείου ἐν τε τῇ βουλῇ καὶ ταῖς ἐπιτροπείαις, ἀποδείκνυται ὅτι ἔσπευσαν οἱ τοὺς φόβους τούτους συλλαβόντες καὶ ὅτι ὁ κ. Φρεΐσινὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ διεξαγάγῃ εἰς αἴσιον πέρας τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ ἔργον.

Ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, παρατηρεῖται ἀποκεντρωτικὴ τάσις παρὰ διαφόροις τῶν ἀποτελούντων τὴν αὐτοκρατορίαν τῶν Χοχεντσόλερν κράτεσι καὶ ἰδίᾳ παρὰ τῷ βασιλείῳ τῆς Βαυαρίας. Ἀείποτε οἱ ἐν Μονάχῳ ἀντέστησαν κατὰ τῶν ἐν Βερολίνῳ συγκεντρωτικῶν τάσεων καὶ ἐπειράθησαν νὰ καταπολεμήσωσι τὰς περὶ τῶν πρωτείων ἀξιώσεις τῆς Πρωσίας, νῦν δὲ ἐπὶ τῇ ἀξιώσει ταύτης ὅπως τὸ ἐν αὐτῇ δικαστικὸν σύστημα ἐν τοῖς στρατοδικείοις ἐπιβάλλῃ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χοχεντσόλερν ἔτι μᾶλλον ἐξώθησαν τὴν ἐαυτῶν ἀντίστασιν καὶ ἀγωνίζονται νὰ τηρήσωσι τὸ ἀνέκαθεν ἐν Βαυαρίᾳ ἐπικρατοῦν σύστημα, καθ' ὃ αἱ τῶν ἐνόχων στρατιωτικῶν δίκαι ἐξάγονται, ἀντιθέτως πρὸς τὸ ἐν Πρωσίᾳ ἐπικρατοῦν, δημοσίᾳ. Ὡσαύτως καὶ τὸ σοσιαλιστικὸν ζήτημα οὐ μικρὸν ἀνησυχεῖ τοὺς ἐν Βερολίνῳ, καίτοι ἀπέβαλε τὸν τέως ἀνησυχητικὸν χαρακτῆρα δυνάμει τῆς μεμελετημένης πολιτικῆς τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου.

Ἐν Ρωσίᾳ τὸ σπουδαιότερον τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων ἦτο ἡ ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους ἑορτή, ἥτις ἐν μὲν Λειβαδίᾳ ἐπανηγυρίσθη ἐν πλήρει οἰκογενειακῷ κύκλῳ, συνεπεία τοῦ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς δεινῆς Ἀλεξάνδρας πένθους, καὶ ἡ μόνη σχεδὸν πομπῶδης τελετὴ ἦτο ἡ τοῦ βαπτίσματος τοῦ υἱοῦ τῆς μεγάλης δουκίσσης, ἐν δὲ τῇ λοιπῇ αὐτοκρατορίᾳ μετὰ πολλῆς ἐωρτάσθη τῆς εὐθυμίας. Τὴν ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῶν γάμων τοῦ ρώσου αὐτοκράτορος χαρὰν καὶ εὐθυμίαν ἐπεσκίασέ πως ὁ ἐνιαχοῦ τῶν κυβερνητικῶν τῆς νοτιοανατολικῆς Ρωσίας μαστίζων λιμός, ὅστις πράγματι προσέλαβε, κατὰ τὰς ὁμολογίας αὐτῶν τῶν ἡμεπισήμων ὀργάνων, σοβαρὸν χαρακτῆρα καὶ ἐμβάλλει εἰς ὑπονοίας τοὺς περὶ τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, ἀγωνιζομένους νὰ προλάβωσι μείζονα δεινὰ, τὸ μὲν διὰ τῶν ἐξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἀπορρεόντων ἐράνων, τὸ δὲ διὰ τῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πεμπόμενων τοῖς θύμασι βοηθημάτων. Ταῦτοχρόνως μεγάλη καταβάλλεται μέριμνα πρὸς τε βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν ἐπὶ τῷ ἐν Βερολίνῳ διεξαγομένῳ νῦν πολέμῳ κατὰ τῶν ρωσικῶν χρεωγράφων καὶ πρὸς ἀναπλήρωσιν πάσης ἐλλείψεως ἐν τῷ στρατῷ, ὑπὲρ οὗ πολλὰ ὑπάρχουσι διαθέσιμα χρηματικὰ ποσά, ὡς ἐδήλωσέ προσφάτως ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργός.

Ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ αἱ ἀντιπροσωπεῖαι ἀρξάμεναι τῶν ἐργασιῶν ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης δευτέρας ἐξακολουθοῦσι μετὰ πολλῆς τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας τὰς συζητήσεις αὐτῶν περὶ τῶν ὑποβληθέντων αὐταῖς νομοσχεδίων, ἅπερ, πολλὰ ἅμα καὶ σπουδαῖα τυγχάνοντα, ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἐκτακτὸν πίστωσιν, τὴν ἀπαιτουμένην εἰς τὴν εἰσαγωγὴν λυσιτελῶν τινῶν μεταρρυθμίσεων εἰς τὸν στρατὸν, εἰς πίστωσιν διὰ τὸν ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ αὐστριακὸν στρατὸν, καὶ ἄλλα. Πάντα ταῦτα μετὰ χαρᾶς βεβαίως ἀποδεκτὰ γενήσονται ὑπὸ τῶν μελῶν τῶν ἀντιπροσωπειῶν, καίτοι, κατὰ βάθος ἐξεταζόμενα, ἀνευρίσκονται ὡς ἀνεπαρκῆ εἰς τὴν κάλυψιν τῶν δι' αὐτὰς θεσπίζονται ἀναγκῶν, ἐνιοὶ δὲ τῶν ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῶν κύκλων διαρρήδην κηρύττουσιν ὅτι ἥκιστα ἐν μόνῃ τῇ ἐπιψηφίσει τῶν ὑποβληθέντων σχεδίων ἔγκειται ἡ ἐκπλήρωσις πάντων τῶν πόθων. Καὶ ὄντως περὶ μὲν

τοῦ στρατοῦ λέγεται ὅτι ἡ χορηγία τῶν 5 περίπου ἑκατομμυρίων φλωρινίων δὲν ἐξαρκεῖ εἰς τὴν πραγμάτων καὶ ἐφαρμογὴν τῶν καταλλήλων μεταρρυθμίσεων, εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς μὴ ἀναδιδοῦσης καπνὸν πυρίτιδος· περὶ δὲ τῶν προσωρινῶς διῆθεν κατεχομένων ἐπαρχιῶν διαπιστοῦται ὅτι μάτην ἡ κυβερνήσις τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ ἐφήρμοσεν ἱκανὰς μεταρρυθμίσεις καὶ συνεσωμάτωσε τῇ αὐτοκρατορικῇ φρουρᾷ ὁλόκληρον τάγμα ἐκ τῶν ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ στρατολογουμένων καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἀρχαίων ἀναμνησκόμενοι ἡμερῶν, ἀνθίστανται κατὰ τῆς ὑφισταμένης ἐν τῇ πατρίδι καταστάσεως καὶ εὐχονται τὴν μεταβολὴν αὐτῆς ἐπ' ὠφελείᾳ ὁμαικόνων καὶ ἀδελφῶν λαῶν,

Ἐκ τῶν τοῦ Αἵμου κρατῶν ἡ μὲν Ρουμανία κατῳρίσθη νὰ συμπληρώσῃ τὸ ὑπουργεῖον αὐτῆς διὰ προσώπων, διατελούντων πολέμιον τῇ τριπλῇ συμμαχίᾳ· ἡ δὲ Σερβία ἔχει τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ὅπερ ἀρκούντως τραχύνεται συνεπεία τῆς πολιτείας τοῦ μητροπολίτου Μιχαήλ, ταῦτοχρόνως δὲ καὶ τὸ οἰκονομικόν, οὗ ἕνεκεν ὁ πρωθυπουργὸς συντόνως μετὰ τῶν συναδέλφων συσκέπτεται. Τὸ Μαυροβούνιον ἀγωνίζεται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ πρὸς ἀνατολὰς μεθόρια συνεπεία τῶν ἐκεῖθεν ἐπιδρομῶν, ἡ δ' Ἑλλάς εὐρύνει ἐν ταῖς παραμοναῖς τῆς ἐπαναλήψεως τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, αἵτινες εἶχον μὲν ἐγκαινισθῇ τῇ προπαρελθούσῃ δευτέρᾳ, ἀλλ' ἀνεβλήθη ἡ ἐξακολούθησις αὐτῶν συνεπεία ἐλλείψεως ἀπαρτίας.

## Ο ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΟΣ ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Τῇ προπαρελθούσῃ κυριακῇ, τῇ δεκάτῃ καὶ ἡμισείᾳ ὥρα π.μ., ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐν Ἀθήναις **Ζαππείου** μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων, εἶχε συνέλθει τὸ ἄνθος τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ὅπως ἀκροάσθαι τῆς ἐπὶ τοῦ Φιλαδελφείου ποιητικοῦ ἀγῶνος ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ τῶν ἑλλανοδικῶν κ. Ἀγγέλου Βλάχου.

Ὁ κ. Βλάχος διὰ γλαφυρᾶς αὐτοῦ ἐκθέσεως ἀνέγνω τὰς περὶ τῶν ὑποβληθέντων ἐργῶν κρίσεις τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς, διὰ προλόγου δὲ διαυγοῦς καὶ χαριεστάτου, ἀπεικόνισε τὴν κατάστασιν τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς ποιήσεως, τὰς περὶ τῆς ὁποίας κρίσεις συνεπλήρωσε διὰ τοῦ ἐπομένου συμπεράσματος αὐτοῦ:

Δὲν ἀγωνιζόμεθα πλέον εἰς περιστολὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγκῶν ἀναλόγως πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις, ἀλλ' ἐντείνομεν τὸν ἀντίον τὴν δυνάμειν ἡμῶν εἰς θεραπείαν πάσης ἀνάγκης, πραγματικῆς ἢ φανταστικῆς. ἢν γεννᾷ ἐν ἡμῖν ὁ ἀπληρὸς πόθος τῆς ὀλικῆς εὐμαρείας. Δὲν περιορίζομεν πλέον, ἀλλ' αὐξάνομεν μάλιστα καὶ δεινούμεν τὸν ἀγῶνα, ἵθιλον δ' αὐτοῦ ἐπινίκιον ἐπιζητοῦμεν τὸν πλοῦτον, διότι μόνον τὰς διὰ τοῦ πλοῦτου θεραπευομένας ἀνάγκας ὑπολαμβάνομεν ἀξίας ἡμῶν. Ἡ ὀλιστικὴ αὕτη τάσις πάσης σχεδὸν βιωτικῆς ἐνεργείας, ἡ ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἐν Εὐρώπῃ ἀποτελοῦσα τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ λήγοντος αἰῶνος, ἐξετάθη, ὡς μὴ ὤφειλε, καὶ παρ' ἡμῖν—παρὰ πᾶσαν τὴν νεώτερητα τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου—ἐπέδρασε δὲ δυστυχῶς καὶ ἐπὶ τῆς πνευματικῆς δραστηριότητος τοῦ ἔθνους. Οὐδὲν ἄρα παρὰδοξον, ἀνὰ φθονοῦσι μὲν σήμερον παρ' ἡμῖν οἱ ἐργάται τῶν κερδοφόρων ἐπιτηδεύματων, λειψανδρῶσι δὲ τὸν ἀντίον οἱ ναοί, οἱ μὴ δυνάμενοι ὄχι μόνον νὰ παχύνωσιν, ἀλλὰ μήτε νὰ θρέψωσι καὶ τοὺς ἐν τῷ ναφῷ δουλεύοντας. Οὐδὲν παρὰδοξον ἀνὰ πολλοὶ τῶν ἐν τοῖς ἀδύτοις τοῦ ποιη-